

og under Forudsætning af, at der vaages over, at Anlægget af en Længdejernbane i Jylland ikke præjudiceres eller udsættes ved Gjennemførelsen af Loven af 4de Marts 1857,

gaaer Folkethinget over til Dagsordenen."

Jeg skal bemærke, at der af Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) er forlangt en deelviis Afstemning med Hensyn til denne Dagsorden, saaledes at der først særskilt stemmes over den fra Begyndelsen af og indtil Ordet „udsættes" og derefter over Ordene: „ved Gjennemførelsen af Loven af 4de Marts 1857".

Der vil altsaa nu kun være Spørgsmaal om at forhandle Dagsordenen.

Rigsdagsmanden for Randers Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Kraiberg: Skøndt den ærede Folkethingsmand for Randers Amts 2den Valgkreds (Klee) betegnede det foreliggende Lovforslag som et af de meest uheldige og ubetimelige, der nogensinde er fremkommet her i Folkethinget, og i stærke, vistnok ikke saa strengt meente, Udtryk karakteriserede dem, der have en anden Anskuelse i Sagen end han, saa maa jeg dog for mit personlige Bedkommende takke Forslagsstilleren, fordi han ifølge en alvorlig Tilskyndelse har bragt Sagen frem her i Thinget. Han har derved paa den ene Side givet Leilighed for Folkethingets Medlemmer til at udtale sig over en Sag, hvorom Meningerne ere meget deelte, og paa den anden Side Leilighed til at erfare Regjeringens Stilling for Diebliffet til Sagen. Denne Leilighed er nu bleven benyttet, og da der ikke er stor Sandsynlighed for, at en fortsat Drøftelse vil kunne bringe noget Nyt af Betydning frem, da en fortsat Drøftelse maaffee endog kunde vanstelliggjøre Stillingen ligeoverfor Regjeringen, saa har jeg i Forbindelse med 4 andre Folkethingsmænd tilladt mig at stille denne motiverede Dagsordenen, som vi nu paa det Bedste anbefale til Thinget, idet vi haabe, at man vil erkjende denne Dagsorden for at være et

Udtryk af den Stemning, som for Diebliffet maa siges at være den fremherstende med Hensyn til det jydsk Jernbanespørgsmaal.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg overraskedes ved min Indtrædelse i Salen i høieste Maade ved at modtage en saadan Dagsorden som den, der nu foreligger, og kan naturligviis altsaa ikke have havt Leilighed til videre at overveie de enkelte Ditringer i samme. Smidlertid havde jeg dog, før end jeg kom herhen, hørt, at der var Mulighed for, at der vilde blive stillet en Dagsorden omtrent i en saadan Retning som den, der nu foreligger, og er derfor tilstrækkelig forberedt til med stor Beskæmthed og afgjort Sikkerhed at udtale, hvilken Stilling Ministeriet i alt Fald indtager overfor den. Jeg kan i den Henseende udtale, at det vanskeligt vilde være muligt for Folkethinget at gjøre et Skridt, som i højere Grad vilde forvandle den hele Stilling, hvori Regjeringen og Rigsdagen staae til hinanden. Hvad selve Loven om Jernbanen angaaer, saa er der jo vel ikke nu nogen Dpfordring til at gaae ind paa Indholdet af den, men jeg udtalte allerede, da jeg sidst havde Ordet, at jeg maa betragte det som meget misligt, at man kommer frem med Forslag om Ophævelse af en saadan, efter en moden og omhyggelig Drøftelse vedtagen Lov, selv med sikker Udsigt til, at der ikke vil komme et endeligt Resultat ud af Forslaget om at have den. Men jeg maa tilstaae, at jeg vil betragte det som et langt heldigere Resultat, hvor uheldigt det end er, om virkelig Thinget var kommet ind paa nu at ophæve den Lov, som det for omtrent 1½ Aar siden vedtog, end at gaae den Vej, der nu er Spørgsmaal om. Jeg kan ikke ret forstaae, hvorledes og i hvilken Stilling det ærede Thing vil tænke sig Regjeringen sat ved Vedtagelsen af en saadan Dagsorden, eller hvad det er, man vil lægge ind i den. Er det ikke Andet end Udtrykket af en Stemning, som Regjeringen iøvrigt ikke paa nogen Maade skal ansee sig for bunden ved eller tage Hensyn til, saa vil jeg betragte det som meget uheldigt for Thinget selv. Jeg kan ikke indsee, at der skulde kunne flyde noget Godt af at staae ind